

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
במדבר	ירושלים 18:58 יבנה 19:15 מצפה רמון 19:08	ירושלים 20:15 יבנה 20:17 מצפה רמון 20:13	100	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר הרב ישראל אריאל, מתלמידי ישיבת מרכז הרב וממשחררי ירושלים: במלחמת ששת הימים כשכבשנו את הר הבית עברו בינינו החיילים שמועות ששני זקנים הגיעו גם הם אל הכותל. התרגשתי כל כך ובלבי חשבתי כי אולי אלו המשיח ואלהו הנביא. כשהגענו לכותל ראינו את הרב צבי יהודה הכהן קוק והרב דוד כהן (הרב הנזיר). כשהרב גורן תקע שם בשופר הייתה התרגשות עצומה. כל החיילים דתיים וחילונים, התרגשו, קראו תהלים ושפכו שיחם על אבני הכותל. לימים סיפר הרב הנזיר שראה באותו זמן גם את מרן הרב זצ"ל-הראי"ה קוק עומד שם ברחבת הכותל לבוש בבגדי שבת וכששאלוהו כיצד ייתכן הדבר, והלוא הרב כבר נפטר, ענה הרב: ברור שהוא היה שם! הוא היה חייב להיות נוכח באירוע המרומם הזה. הרב צבי יהודה כתב עוד לפני שחרור הכותל: "יש אבנים ויש אבנים, יש אבני דומה ויש אבנים עם לב. יש לבבות אבן ויש אבנים עם לב. כותלנו הוא אבנים עם לב..". מועדים לשמחה לגאולה השלמה! אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.
כ"ח אייר: כ (ויהי לתקפות הימים ותהר חנה) ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:

(שמואל-א' א, חצי פסוק כ) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)
א וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו בכמה ימים ויד אל מדבר פארן:

(שמואל-א' כה, א) (שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)
א וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מפל יהודה ובגמל ובאפכים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם: **ב** ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבודתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשבת ולהלות וללהלל בשערי מסנות יהוה: **ג** ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והעֶרֶב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים פכתוב בתוכת יהוה: **ד** ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתוכת יהוה: **ה** וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו:

(דברי הימים-ב' לא, א-ה) (ע"פ סדר הפרקים ל, לא)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.
כה) ומכאן יצא לנו הפתרון המלא של חקירה ה', ששאלנו, כיון שהגוף מקולקל כל כך עד שאין הנפש מצויה בכל טהרתה עד שירקב הגוף בעפר, וא"כ למה הוא חוזר ועומד לתחית המתים. וכן על מה שאמרו ז"ל, עתידים המתים להחיות במומם, שלא יאמרו אחר הוא. (זהר אמור י"ז) והענין תבין היטב, ממחשבת הבריאה עצמה, דהיינו ממצב הא', כי אמרנו, כיון שהמחשבה היתה להנות לנבראיו, הרי הכרח הוא, שודאי ברא רצון גדול מופרז עד מאד. לקבל כל אותו השפע הטוב שבמחשבת הבריאה. כי התענוג הגדול והרצון לקבל הגדול, עולים בקנה אחד (כנ"ל באות ו' ז' עש"ה), ואמרנו שם, שהרצון לקבל הגדול הזה, הוא כל חומר המחודש שברא, מפני שאינו נצרך כלל ליותר מזה, כדי לקיים מחשבת הבריאה, ומטבע פועל השלם שאינו פועל דבר מיותר, כעין שאומר בשיר היחוד, מכל מלאכתך דבר אחד לא שכחת לא החסרת ולא העדפת. גם אמרנו שם, שהרצון לקבל המופרז הזה, הוסר לגמרי ממערכת הקדושה וניתן למערכת העולמות דטומאה, שממנה מציאות הגופים וכלכלתם וכל קניניהם בעולם הזה, עד שהאדם משיג י"ג שנה, שע"י עסק התורה מתחיל להשיג נפש

דקדושה, שמתפרנס אז ממערכת העולמות דקדושה, לפי מדת גדלה של הנפש דקדושה שהשיג. גם אמרנו לעיל, שבמשך שתא אלפי שני, הניתנים לנו לעבודה בתורה ומצות, אין שום תיקונים מגיעים מזה אל הגוף, דהיינו לרצון לקבל המופרז שבו, וכל התיקונים הבאים אז ע"י עבודתנו, הם מגיעים רק לנפש, שעולה על ידיהם במדרגות העליונות בקדושה וטהרה, שפירושו, רק להגדלת רצון להשפיע הנמשך עם הנפש, ומטעם זה סוף הגוף למות ולהקבר ולהרקב, כי לא קבל לעצמו שום תיקון, אכן אי אפשר שישאר כך, כי סוף סוף, אם יאבד הרצון לקבל המופרז מהעולם, לא תתקיים ח"ו מחשבת הבריאה, דהיינו שיתקבלו כל התענוגים הגדולים אשר חשב להנות לנבראיו, שהרי הרצון לקבל הגדול והתענוג הגדול, עולים בקנה אחד. ובשיעור שנתמעט הרצון לקבלו, הרי בשיעור ההוא נפחיתם התענוג וההנאה מן הקבלה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, במדבר דף קי"ז ע"א.

מדרגות היו באדם שהיה כלול מזכר ונקבה לכן, אחד לזכר, דהיינו ויברא וגו'. ואחד לנקבה, דהיינו בצלם וגו'.

(ג) ובגין כך דו פרצופין וכו': ומשום זה ב' פרצופין היו ודאי, זכר ונקבה, וסוף המקרא מוכח, שכתוב, זכר ונקבה ברא אותם. וכלול היה מב' צדדים. ואע"פ שהנקבה היתה נאחזת בצדו, הרי היא בפני עצמה היתה כלולה ג"כ מב' צדדים, שהם חסד ודין, להיות שלם בכל.

(א) וידבר ה' אל וגו': וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד וגו'. ר' אבא פתח, ויברא אלקים את האדם בצלמו וגו'. מקרא זה למדנו. בוא וראה, בשעה שהקב"ה ברא את האדם עשה אותו בצורת העליונים והתחתונים, והיה כלול מכולם, והיה אורו מאיר מסוף העולם עד סוף העולם, והכל היו יראים מפניו.

(ב) ואע"ג דהא אוקמוה וכו': ואע"פ שהעמידוהו, יש להסתכל בו במקרא הזה, ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו. כיון שאמר בצלמו, מהו עוד בצלם אלקים ברא אותו. ומשיב, אלא ודאי שתי

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אביה" (מלכים-א' פרקים יד-טז, כח) מקבילה ל-במדבר על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. בקבֹכְ שֶׁל מֶה
אֶשֶׁת יִרְבֵּעַם לִקְחָהּ

א. אִיִּיהָ גָּבִיא יוֹשֵׁב בַּשָּׂלֶה
אֵלָיו יִרְבֵּעַם שׁוֹלֵחַ אֶת אִשְׁתּוֹ

ה. מֶה בִּיקֶשׁ הַמֶּלֶךְ אֶסֶא
שֶׁבֶן הַדָּד יַעֲשֶׂה לְבָרִיתוֹ אֶת בַּעֲשָׂא

ב. מֶה בָּנָו גַּם בִּיהוּדָה
עַל כָּל גִּבְעָה גְּבָהָה

ו. אֵיךְ כָּתוּב, בְּאִיּוֹ לִשׁוֹן
שֶׁעֲמַרִי קָנָה אֶת הָר שְׁמִירוֹן

ג. הַיִּשָּׁר בְּעֵינַי לֹא עָשִׂית
וְאוֹתִי אֲחֲרֵי מֶה הַשְׁלַכְת

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אוֹפִירָה, בֵּית חֶרֶן תַּחֲתוֹן, גִּבְעוֹן, הַבְּרִית, הַרְבֵּה מֵאֵד, וְהַכְרָתִי מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שכולם